

TRIBUNA

Portantveu de la Federació Local de Sindicats Obrers

SALUTACIÓ

AL dirigir-nos avui, per primera vegada, a l'opinió pública i majorment a aqueixa massa de treballadors escampats arreu de Catalunya, ho fem amb la convicció de què el nostre modest esforç, les hores que dedicarem a la redacció d'aquest portantveu, seran profitoses per a les nostres reivindicacions socials.

No ens mou pas cap més interès que fer possible a la nostra Ciutat, la publicació d'un periòdic netament de classe, que pugui recollir tots els batecs i totes les aspiracions dels treballadors figuerencs, plasmant-les en articles que orientin l'obrer i el capacitin per a la lluita constant, que des de fa molt de temps s'ha de lliurar, desgraciadament cada dia més aferrissada, amb el capitalisme dèspota i incompreensible.

Ens hem traçat una línia de conducta i creiem reïxir. Avui en plena democràcia, quan tenim representants obrers en els organismes de treball i de govern, tant a Catalunya com a Madrid, no ens caldrà pas allunyar-nos de les lleis vigents per a defensar, amb tot el braó necessari, les aspiracions de millorament que sent la classe treballadora; ens mourem, doncs, dins de la legalitat més estricta, però serem inflexibles amb aquells que, d'una manera més o menys descarada, boicotegin l'obra de reivindicació i millorament social.

En el nostre portantveu hi trobaran ressò, sempre i en tot moment, tots aquells clams d'alliberació que de les masses treballadores arribin fins a nosaltres.

Ens cal, però, fer una declaració, i és la de que som partidaris decidits de la unitat sindical, i en aquest sentit recolzarem totes les gestions que es realitzin. Volem la veritable unitat sindical; però unitat sindical que comenci ja on deu començar, és a dir, unint-se la U. G. T. i la C. N. T., sense que com fins ara, s'hi puguin oposar els particularismes dels seus dirigents; volem, doncs, una unitat sindical sense capdillismes de cap mena, i amb una col·lectivitat ben organitzada, que sigui la única que disposi en tot moment dels destins de la força proletària i pugui conduir-la al triomf definitiu.

Treballadors d'ambdós sexes! Avui, en aparèixer aquest portantveu, modest però decidit a vetllar pel compliment de tot allò que pertocant-nos de dret vulguin escamotejar-nos-ho, us saludem a tots amb una forta i fraternal abraçada, i us demanem volveu col·laborar amb tot entusiasme a aquest portantveu, ja que amb l'ajut de tots la nostra obra anirà avant sempre, sense defalliments de cap mena, i tenint en compte que aquesta Redacció no la formen més que uns companys vostres, enamorats de la unió obrera, en el més ampli sentit de la paraula, i que a tots plegats ens mouen els mateixos sentiments de solidaritat i de defensa d'aquelles reivindicacions i millores que pertocuen a la classe productora.

Companys, salut a tots!

LA REDACCIÓ.

DESCANS DOMINICAL

Malgrat els treballs rastres realitzats per uns quants patrons irreflexius, la dependència mercantil va a guanyar la batalla, i l'implantació del descans dominical a la nostra ciutat, serà un ràpid fet.

Feia varis anys que lluitàvem per a assolir aquest benefici que disfrutava ja la majoria de mercantils catalans i espanyols, però l'existència del mercat tradicional, reminiscència del feudalisme, feia impossible que ho aconseguíssim. A més, homes que podien afavorir-nos per la seva destacada posició política, encara que es diguin propagadors d'idees liberals i demòcrates, com que tenen la desgràcia de tenir botiga oberta, davant del nostre assumpte es deixaven coaccionar pel calaix. Ja reconeixien que teníem raó, però l'egoisme de patró els feia treballar per fer-nos la guitza. Els dependents mercantils també vàrem ajudar al triomf del 16 de febrer, per entendre que milloraria la situació social d'Espanya, però ens hem vist defraudats per la manca de recolze de les autoritats competents, quan els hi hem plantejat l'assumpte del descans dominical.

Es per això que ens hem vist precisats a presentar l'ofici de vaga, la que començarà el proper dimarts dia 7, si abans no s'ha ordenat la derogació del mercat tradicional i l'implantació del descans dominical.

Si es va a la vaga, cal que tots els ciutadans sàpiguen que no hi anem empesos per cap caprici ni desig de pertorbació, hi anem perquè se'ns hi obliga.

Regna entre tota la dependència mercantil gran entusiasme, i es té l'impressió que la vaga serà secundada unànimament. L'èxit serà sorollós, i ens permetrà demostrar l'esperit de classe que ens anima.

Treballadors mercantils! El sol fet de demanar unes justes reivindicacions, és motiu més que suficient per actuar amb la màxima disciplina, i per tant, tingueu completa confiança en la victòria que anem a aconseguir.

M. S.

Preu 15 cts.

Federació Local de Sindicats Obrers

Origen i finalitat

A finals de juny de l'any passat, els Sindicats autònoms ens vàrem veure agradablement sorpresos, al rebre una convocatòria del Sindicat Únic d'Oficis Varis (C. N. T.), que ens invitava a un canvi d'impressions per a mirar si era possible constituir ací la Federació Local de Sindicats Obrers. Després d'aquesta primera reunió, vàrem tenir-ne algunes altres, acordant-se per unanimitat anar a la constitució de la Federació, acceptant la C. N. T. presentar els llibres corresponents a la Delegació Provincial del Treball per a la seva legalització, tal com feien els Sindicats autònoms. També acceptaren els estatuts de la Federació, que signaren els seus delegats, i s'acordà que mentre la Federació devia restar autònoma, d'acord amb el primer article dels seus estatuts, els sindicats federats podien adherir-se a la regional o nacional que creguessin més convenient.

Es convocà a la classe treballadora de Figueres a la reunió de constitució de la Federació, a finals d'octubre. Presidien aquell acte els delegats dels següents sindicats: Dependents; Força i Llum; Barbers; C. N. T. i Cambrers. En el mateix acte es nomenà la Junta provisional, i quedà constituïda la Federació.

Al dia següent de l'esmentada Assemblea, el Delegat local d'Ordre Públic, ens notificà que quedava sense efecte el permís que ens havia donat per a constituir la Federació, i, per tant, que aquesta deixava d'existir. No se'ns va donar cap explicació referent a l'esmentada decisió, sinó que amparant-se amb aquelles anormals circumstàncies—ens trobàvem en plena eufòria de bienni negre—ens obligaren a acatar una ordre neta dictatorial. (Recentment hem sabut que la derogació del permís va ésser motivada per l'informe tendencios que va donar el policia que assistí a l'Assemblea com a delegat governatiu).

De totes maneres, els delegats dels distints sindicats, vàrem continuar tinguent regulars entrevistes, i s'acordà que els Sindicats autònoms tornéssim a demanar el permís per a constituir la Federació, puix segons

se'ns havia indicat oficiosament, semblava que ens negaven el permís esmentat, pel fet que la C. N. T. entrés a la Federació. Els delegats de la C. N. T. acceptaren que demanéssim el permís els sindicats autònoms, amb la condició que a l'endemà d'haver-se constituït la Federació, ells entrarien seguidament a la mateixa, ja que de fet hi eren dintre, com pot comprovar-se pels estatuts aprovats per la Delegació Provincial del Treball.

Després d'una sèrie de gestions, aconseguírem el permís de constitució, i el dia 31 de gener convocàrem novament als afiliats dels següents Sindicats: Força i Llum, Dependents, Barbers i Cambrers, i quedà constituïda la Federació de manera definitiva.

D'acord amb el què havíem tractat amb la C. N. T., el dia següent de la constitució se'ls hi va escriure, notificant-los-hi la mateixa, i invitant-los a la primera reunió de Junta per a tractar del seu ingrés a la Federació.

Als pocs dies vàrem rebre un comunicat de la C. N. T., dient que degut a certes coses,—que ells en feien qüestió de principi—, no podien ingressar a la Federació. Se'ls hi contestà lamentant la seva decisió, i esperant que la rectificarien per a fer possible que tota la classe treballadora pogués encabir-se dins la Federació. Fins ara, això no ha estat possible, però hem de creure que no és lluny el dia que això sigui una realitat.

Des del dia de la constitució fins avui, han ingressat a la Federació els següents sindicats: Pintors, Ram de la Construcció, Metal·lúrgics i derivats, Blanquers, Obrers Municipals i Ram del Vestir.

Actualment compta la Federació amb uns 700 afiliats.

Fa uns dies s'han començat a lliurar a totes les seccions el carnet Federatiu.

En la primera Assemblea de la Federació, i en l'informe que va fer el company President, es va exposar d'una manera clara i concreta, la nostra posició i finalitat.

Conscients dels nostres drets i deures, entenent que hem d'aprofitar totes les armes nobles que la burgesia posa a les nostres mans, volem actuar dins la llei; per això acceptem la del 8 d'abril. Tenim interès en tenir representació en els Jurats Mixtes i Tribunals Industrials. Estem treba-

llant per a la creació de la Borsa del Treball, controlada pels Sindicats; per a la creació de les caixes de defensa i atur forçós, i per la implantació del carnet sindical obligatori. En fi, volem que la classe treballadora figuerenca, reconeixi que som els que defensem amb més braó, amb més sinceritat i amb més possibilitat de sortir victoriosos, totes les seves reivindicacions.

Tenim el ferm propòsit de lluitar decididament, perquè dins la Federació, i sota la seva bandera emancipadora, s'hi apleguin tots els explotats de Figueres, per anar més endavant, a estendre la nostra base d'acció per a tota la comarca, i quan es presenti el moment oportú, ingressar amb decisió al moviment unificador del proletariat català i hispànic. Encara que entenem que mentre no arribi aquest moment—que serà quan les grans sindicals: C. N. T. i U. G. T. donin l'exemple, unificant-se—, hem de restar al marge dels esmentats organismes, sobretot tenint en compte que les seccions poden adherir-se amb tota llibertat on els hi sembli millor.

El recolze moral que poden donar-se tots els Sindicats federats, és enorme i suficient per resoldre satisfactoriament tots els assumptes de caire local que puguin presentar-se.

Ara bé, tenim la plena convicció de què si el dia de demà es presentés un conflicte que ens fes demanar la solidaritat de tots els obrers, no ens mancava la mateixa, i tenim aquesta seguretat, perquè nosaltres no podríem negar-la si ens la demanessin. Al cap i a la fi, tots som treballadors, encara que militem en distints organismes, i per a lluitar contra el capitalisme, raó d'existència dels sindicats, hem de saber unificar els nostres esforços, per a que els nostres moviments tinguin un esclatant èxit.

KROWSKA.

Una petició

Varis ciutadans ens han fet observar que d'un quan temps ençà, no s'han publicat les liquidacions exactes dels festivals i recaptés celebrats a la nostra ciutat, a profit de les Colònies escolars.

Traslladem aquest encàrrec a qui sigui.

Demanem solidaritat de classe!

Un dels deures primordials de l'obrer organitzat, és l'estreta solidaritat amb els seus companys de classe. Això és el que ens dona la força necessària per a combatre amb eficàcia als nostres enemics declarats o encoberts, i ens estimula a la lluita per a la justa defensa del nostre pa de cada dia.

I avui, per primera vegada, mitjançant el portantveu de la nostra puixant «Federació», adrecem a tots els obrers conscients dels seus deures de classe, un crit de **solidaritat!** contra un enemic declarat de la classe obrera. I sense eufemismes de cap mena donem el seu nom. És el patró Junyent, barber del carrer Prat de la Riba.

L'actuació social d'aquest subjecte, ja es presentà tèrbola a partir de la penúltima i heròica vaga del ram, en la qual quedaren sense feina uns quans obrers—ells un dels tals—i acordaren davant d'aquesta situació, establir una Comunal, i llavors ell, va aprofitar aquesta avinentesa per a fer traïció als seus companys que, confiats en les seves bones intencions, es vegeren foragitats de la Comunal, tan bell punt tingué ell suficient clientela que el permetés viure d'una manera independent. De tot això en sabrien dir quelcom encara els seus associats d'aquella època: Fiol, Juanola, Batllosera, Palau i potser algun altre que no recordem.

I una vegada aquest subjecte amb la seva actitud inqualificable, s'ha vist elevat a la categoria de patró, es veu que li ha entrat una fòbia aguda contra tot el que representa obrerisme o aspiracions normals de la classe treballadora. I s'ha dedicat amb una prujia intolerable a desbaratar tota organització obrera; a coaccionar els obrers del seu ram individualment, per tal de trencar pactes de treball establerts, aprofitant-se de la desorganització temporal en què un jorn es trobava la classe obrera; bescantant d'una manera pública i constantment proposant a la patronal coses innobles contra la junta de la secció de barbers de la nostra «Federació», perquè tracta de fer complir els pactes establerts.

Però nosaltres farem el nostre camí, exercint íntegrament la confiança que ens ha dipositat la classe treballadora a l'elegir-nos.

I continuarem treballant i defensant els interessos de la nostra classe, fent cas omís d'unes amenaces infantils, però demanem alhora i fermament, la solidaritat de tota la classe treballadora, per tal de demostrar al citat patró, plagat d'inconsciència, i mancat de memòria, que la nostra Federació, sempre amatent amb els seus associats, vetllarà per a que res els hi passi, defensant-los de les escames i absurditats de certa gent,

que desconeix en absolut les més elementals regles de l'ètica i urbanitat.

I amb el fi d'acabar amb aquest enutjós assumpte, advertim que hem començat a posar en pràctica un remei senzill i noble, que a no dubtar, guarirà aquella fòbia de que al principi parlàvem, i demostrarà l'esforç que pot fer la classe obrera unida.

I cal advertir finalment que no hem de caure en les consideracions més o menys hipotètiques de què amb aquesta actitud es farà mal als obrers que treballen en dita casa, doncs són uns esquiroles de la «Federació»—voluntaris o coaccionats—i si es veuen capaços d'anar sols demostren que no necessiten pas de la nostra protecció.

Companys obrers. Solidaritat de classe!

Recordeu un nom: Junyent. I una adreça: carrer Prat de la Riba, barberia. Deixeu d'anar, doncs, a aquest establiment.

PER LA SECCIÓ DE BARBERS,
LA JUNTA.

TREBALLADORS: Compreu i propagueu **TREBALL**

AJUDEM-NOS!

Si els patrons saben declarar el pacte de la fam als obrers que es distingeixen per a cercar millores amb destí a la nostra classe, els obrers hem de saber ajudar-nos, i demostrar a la burgesia, que també sabem actuar agermanats contra aquells explotadors que descaradament boicotegen les nostres justes reivindicacions.

Els obrers barbers han assenyalat el camí. Cal que els treballadors no afavoreixin de cap manera els burgesos que sobresurten per la seva actuació despòtica contra nostra.

Ara som els dependents de comerç que hem d'indicar a tots els obrers, els noms dels comerciants que més s'han lluit per a dificultar que aci s'inplantés el descans dominical. Son els següents: Casa Navarra, Casa Massot (Plaça), Magatzems Puig Paris, Carbonell (flequer), Casa Socies, Casa Canadell, Confeccions Casas, Sastre Gironell, Casa Dalmau, Xale, Casa Conserves, Martí Coromines, Gardella, Matilde Grau, Nonell (espardenyer), Casa Subirós, Casa Casadevall, Vda. Sala, Maria Pallisera, Ripoll, Ferrer Albertí, Joan Lloveres i N. Moradell.

Probablement ens en deixem algun per desconeixe'l. Com que volem que la llista sigui completa, preguem a tots els dependents i obrers en general que coneixin algun burges recalcitrant, que ens ho diguin. Continuarem la llista en el proper número.

Recordeu aquests noms, companys! Obrers, recomaneu-los a les vostres companyes!

La Societat Local d'Obrers Municipals El perquè de la seva constitució

Abans de tot, contestarem amb el present article, a una pregunta que se'ns ha fet. Amb quin motiu heu inclòs el mot OBRERS en la denominació de la vostra Entitat?

Tres són les raons, a qual més poderoses, que ens han induït a emprar aquella magnífica paraula.

La primera és que, per a nosaltres, i hauria d'ésser per a tothom, tan obrer és el Secretari, com l'últim jornalier de la Brigada, amb la diferència abismal que separa els dos troncs o classes, l'obrer-sapient, i l'home-màquina, o sigui, la intel·ligència en front la força o energia física, amb tots els seus derivats. Per uns, major capacitació, llocs enlairats, molt bones mesades, acurada reglamentació i la feina no es cansosa; pels altres, curtesa de lletres i números, mans calloses, jornals que no els hi permeten llibretes d'estalvi, i orfes de legislació social municipal, però, a la fi, tots de carn i ossos, en un perfecte pla d'igualtat davant natura, suprema llei.

La segona raó, i per cert bàsica, és la de què, la caritat ben entesa comença per un mateix, això és, que les entitats o associacions, per a ésser tals, i tenir aquella fortitud, valor i escalf indispensables, han de néixer **precisament**, a cada localitat respectiva, i si partim del principi universal de què la unió fa la força, cal començar-la a casa mateix, per a després, i si convé als interessos comuns, estendre-la on i amb qui convingui, sigui o no afi.

La tercera i última raó, és la de què, si en l'administració de la Societat hi han beneficis, que siguin aquets ben nostres, i al revés, si toca la de perdre, hem d'acceptar-ho amb totes les seves conseqüències: però això de portar els quartos a fora de casa, amb la capa de que els altres ens treballin el que nosaltres podem ben bé resoldre'ns. francament té honors d'incongruència.

Un dels objectius primordials que persegueix la SOCIETAT LOCAL D'OBRERS MUNICIPALS, és el de què, l'Ajuntament com a Entitat patronal, dicti i posi en pràctica un REGLAMENT, per a tots els seus subalterns, amb aquelles millores o beneficis que avui dia regeixen a les altres Corporacions similars, com són, inamovilitat, a menys d'expedient, jubilació forçosa a l'edat assenyalada, amb la part corresponent d'havers, viduatge, quinquennis i llicències anyals amb tot el sou.

Conseqüent amb aquest programa o punt inicial de la seva constitució, la SOCIETAT LOCAL D'OBRERS MUNICIPALS, en reunió haguda darrerament, ha acordat demanar al Consistori, la plas-

mació dins un termini breu, d'aquesta noble i justa aspiració de tots els seus components, la qual cosa, no dubtem veure atesa, tenint en compte el grau elevat de comprensió, altruisme i homenía dels Consellers actuals.

En un proper article, detallarem els altres elements essencials que enclouen la part estatutaria d'aquesta Entitat.

SOCIETAT LOCAL D'OBRRERS MUNICIPALS,
LA JUNTA.

Secció de Barbers i Perruquers

Assabentem als nostres associats, que la tardança en la presentació de les bases de treball segons l'acord pres en la última reunió general, és deguda a la falta de vocals obrers efectius dintre els Jurats Mixtes de la província.

Per a no trobar-nos en la seva discussió, amb inferioritat evident amb la Patronal, els sindicats del ram de Girona, Sant Feliu i Figueres, hem acornat ajornar la presentació, fins que siguin nomenats els vocals obrers, els noms dels quals ja estan presentats a la Delegació Provincial del Treball.

LA JUNTA.

NOTICIARI

Silenci que fa dubtar.

A l'acte celebrat el dia primer de maig passat per les entitats obreres figuerenques, s'aprovaren unes conclusions que foren lliurades al ciutadà Alcalde.

Després la Federació Local de Sindicats Obrers ha fet lliurament d'altres peticions, i fins a la data ni les unes ni les altres han estat contestades.

No sabem a què atribuir aquest silenci. Ens fa dubtar de si a l'Ajuntament no hi ha prou personal per a contestar les comunicacions que allí es reben, o si es tracta d'una desconsideració envers els treballadors figuerencs.

Ens agradaria saber si els grups patronals són atesos amb la mateixa rapidesa (?) o si tenen tracte de preferència.

Ciutadà Alcalde: ¿us recordeu que estem en plena República de treballadors de tota mena?

Incompliment de pactes de treball.

El Sindicat del Ram de la Construcció ens fa avinent que hi ha alguns patrons, i entre ells els senyors Espigulé, Vives, Testart i Maurici, que malgrat els repetits advertiments de les Autoritats locals i de les provincials de Treball, no compleixen

pas els pactes establerts, respecte del repartiment equitatiu del treball, puix mentre donen feina durant tota la setmana a uns obrers que ens a reviríem a nomenar-los «manyacs» del patró, hi ha altres companys que gairebé no poden arribar a tres jornals setmanals.

A més a més, sembla que també es treballen hores extraordinàries en alguns casos, fet que succeeix igualment amb el patró senyor Rovira, i en canvi, després, es diu que no hi ha feina per a repartir entre tots els treballadors.

Lamentem vivament aquesta falta d'humanisme de que donen proves alguns patrons de la nostra ciutat, i esperem que, en bé de tots, procuraran complir el pactat, puix del contrari no hi hauria més solució que denunciar els fets a la Conselleria de Treball, per a l'aplicació de les sancions corresponents.

Obrers boicotejats.

Sabem que els companys que formen part de la Directiva del Sindicat d'Obrers Blanquers, són objecte d'un boicot encobert,—que consisteix en fer-los canviar de feina i donar-los-hi la pitjor, a l'ensens que fer-los treballar menys que a altres operaris—, per part dels directius d'una important fàbrica de curtits d'aquesta ciutat, que malgrat tenir una tendència esquerrista, sembla són admiradors de la creu gammada dels feixistes alemanys.

Francament, no comprenem l'actitud de certes persones.

Contrast inexplicable.

Per persona ben assabentada, se'ns diu que alguns botiguers d'aquesta Ciutat, que estan afiliats a l'Esquerra, s'ha dirigit una comunicació a l'Honorable President Companys, perquè, com a President del Partit, impossibiliti l'aplicació del descans dominical a Figueres.

Es desconèixer la recta actuació del President Companys, i el que és més lamentable és que aquests botiguers, militants d'Esquerra, demostren amb llur actitud desconèixer en absolut els principis bàsics del Partit en que militen.

Els recomanem llegir l'apartat f) de la qüestió social dels Principis Bàsics aprovats per l'Assemblea de constitució del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Cal remarcar que el Partit declara de realització immediata diferents aspectes de caràcter social, i entre

altres hi ha l'esmentat apartat que diu textualment:

f) Descans dominical, (fent-lo respectar d'una manera efectiva amb adequades sancions en cas d'infracció).

Desgraciadament es veu que una cosa és la butxaca i l'altre l'ideal.

Previsió Social.

Sabem que es troben molt avançats els treballs que realitzen conjuntament el personal i les Empreses de Gas i Electricitat d'aquesta Ciutat, per a la implantació de la Caixa de Pensions i Retirs pels seus empleats i obrers.

Un just premi als escolars.

Recollim avui una conversa de varis familiars d'escolars de les Graduades, els quals es dolent—i amb tota la raó—de què l'Ajuntament, com a organitzador dels diferents festivals on els infants hi han tingut una part tan activa i brillant, no se'ls hagi donat encara una recompensa.

Ja sabem que la mainada s'accontenta amb ben poca cosa, sempre que sigui digna dels esforços per ells realitzats.

Veritat que se'ls pot complaure?

Els ciutadans consellers tenen la paraula.

TREBALL sortirà el primer dissabte de cada mes.

Llocs de venda: Llibreries Canet, Batlloera i Masdevall

Guarderies.

Aquesta Federació local de Sindicats Obrers, veuria amb especial complaença que el nostre Ajuntament, aprofitant els esplèndids locals que havien d'ésser cantines escolars dels Grups del carrer de Montaner, hi instal·lés unes guarderies per a infants de treballadors.

Ho veurem realitzat?

Cooperativa de consum.

A la propera reunió de la Directiva de la Federació local de Sindicats Obrers, es tractarà ampliament de la possibilitat i conveniència d'establir dins el sí de la mateixa, d'una cooperativa de consum o d'alimentació, la qual cosa, ultra reportar unes millores econòmiques efectives a tots els federats, s'obtidrien indubtablement determinats beneficis.

Cal estudiar-s'ho amb serenitat.

Qüestió agrària.

Per manca d'espai no podem tractar en aquest número de qüestions agràries. Procurarem fer-ho en números successius.

Vacances.

Cal que tots els obrers i obreres recordin que l'article 56 de la vigent Llei de Contractes de Treball, de 21 de novembre de 1931, els dóna dret, si el seu contracte de treball (verbal o escrit) ha durat un any, a set dies consecutius de vacances retribuïdes.

Si el vostre patró no us les dóna, exigiu-les.

Justícia Social.

Sabem que en la darrera Assemblea general celebrada per la Federació Local de Sindicats Obrers, es va acordar, per unanimitat, dirigir-se a l'Honorable senyor Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, demanant la revisió de totes les sentències dictades pel Tribunal Industrial d'aquest Partit judicial, durant el bienni negre dels Governos radicals-cedistes, puix sembla que hi ha hagut casos de veritables injustícies, doncs, malgrat que en alguns d'ells va haver-hi unanimitat entre els Vocals Patrons i Obrers, es fallà en contra del que aquests havien acordat.

Un contrast.

Se'ns diu que en una de les fàbriques metal·lúrgiques d'aquesta Ciutat, es treballen hores extraordinàries, degut a l'excés de feina, mentre hi ha obrers que no fan sinó uns pocs jornals a la setmana.

Sembla mentida que això sigui tolerat i permès pels obrers de l'esmentada fàbrica, quan els consta que el Conseller de Treball dictà la setmana de 44 hores en el Ram Metal·lúrgic per a remeiar l'atur forçós! Cal que el que treballa pensi en els companys que no poden donar pa a llurs familiars!

Tribunal Industrial.

Ha quedat en suspens l'Ordre Ministerial dictada pels Governos feixistes, que dissolien els Tribunals Industrials.

Continuen aquests funcionant, i per tant, el del nostre Partit admetrà totes aquelles reclamacions que, dins de la seva competència, hi presentin els obrers i obreres que es creguin perjudicats per les decisions que adoptin els patrons, respecte dels contractes de treball, acomiadaments injustificats, incompliment de les lleis socials, i accidents del treball.

Cèdules personals.

Cridem l'atenció del ciutadà Alcalde respecte de l'absurd que significa el fet de què en el Padró de Cèdules personals d'enguany es fixin a molts obrers tarifes més crescudes que els seus patrons.

Sabem que la F. L. de S. O. ha protestat ja oficialment d'aquest fet, però creiem nosaltres d'interès per a la classe treballadora insistir, per tal de pagui qui pot i deu pagar: els diners s'han de treure de qui els té.

Secretaria de la Federació.

La nostra Secretaria restarà oberta, i a disposició de tots els treballadors d'ambdós sexes, tots els dimecres de 9 a 11 de la nit, per tal de facilitar aquelles dades que hom interessi.

Carnet Federatiu.

Complimentant l'acord pres en la darrera Assemblea General, la F. L. de S. O. ha creat i posa a disposició de tots els militants adherits a la mateixa, el Carnet Federatiu que deurà recollir-se pels que encara no ho hagin fet, a la Secretaria del seu respectiu Sindicat.

Rebutts en sèrie.

Sabem que la Patronal d'aquesta Ciutat i Comarca fa signar als seus treballadors uns rebutts impresos en sèrie, o sigui amb un mateix patró, en el qual es diu que s'ha rebut la quantitat corresponent als jornals treballats i que es compleixen totes les disposicions socials.

Aconsellem als treballadors que refusin aquesta mena de rebutts, si el seu patró no compleix tot el legislat en matèria social, i que denunciïn aquests incompliments a la F. L. de S. O. perquè aquesta pugui formular la denúncia corresponent davant dels Organismes competents de treball. Només cal signar rebutts d'aquesta naturalesa en aquells llocs on el Patró compleix tot el legislat.

Noves bases de treball.

Ens diu la Societat d'Obrers Pintors, que darrerament s'han signat amb la Patronal unes noves Bases de Treball que enclouen millores de caràcter material i moral. No cal dir que celebrem la comprensió amb què s'han produït obrers i patrons d'aquest ram.

Avís important

Aquesta Federació Local de Sindicats Obrers, vetllant perquè totes les Entitats federades es desenvolupin sempre dins de la legalitat, recorda que, segons els articles 16 i 17 de la vigent Llei d'Associacions Patronals i Obreres de 8 d'abril de 1932, en el present mes de Juliol, cal enviar a la Delegació provincial de Treball, a Girona, dos exemplars de l'estat de comptes del primer semestre d'enguany, tant a 30 de juny i dos exemplars de relació nominal de les altes i baixes de socis, registrades també en el mateix primer semestre.

Federació Local de Sindicats Obrers

Ordre setmanal de les Reunions de les Entitats Federades

- DILLUNS:** Sindicat del Ram de Vestir. = Societat de Cambrers i Cuiners «La Unión».
- DIMARTS:** Sindicat d'Obrers Blanquers. = Associació d'Empleats i Obrers de Gas i Electricitat de l'Alt Empordà.
- DIMECRES:** Junta Directiva de la Federació. = Associació d'Empleats de Banca.
- DIJOUS:** Sindicat del Ram de la Construcció. = Societat de Dependents Barbers i Perruquers.
- DIVENDRES:** Societat Local d'Obrers Municipals. = Centre de Dependents.
- DISSABTE:** Sindicat Autònom de Metal·lúrgics i Similars. = Societat d'Obrers Pintors.

Dels articles que es publiquin en són responsables els seus autors.

El pleito de los camareros de PORT-BOU

Explicación debida al público

La mayoría de nuestros queridos compañeros, los camareros de los cafés particulares de Port-Bou, viven actualmente bajo la difícil y probable circunstancia de que el público poco adentrado en las incidencias de su pleito, sienta deprimido el espíritu de simpatía que, como en pocas poblaciones, por causas diversas, les tenía merecido. Nuestras breves aclaraciones de hoy, están encaminadas a deshacer el error que los pocos escrúpulos de unos patronos, sugestionados por quien se las da de ducho en la materia, pudieran ocasionar en el ánimo de los consumidores.

Los antecedentes de este somero, y seguramente no único relato, parten del nimio aumento del precio del café, a causa del recargo transitorio con que ha sido gravada la importación de dicho producto, en reciente disposición del Ministerio de Hacienda, refrendada por el Parlamento de la República. Tras un breve conciliábulo de patronos, en el que paradójicamente, llevó la iniciativa del aumento de precio del café el representante del Casino España, con olvido, de cual es la misión de freno que en todos los ramos de venta ejerce en todas las poblaciones, donde existe un café de sociedad recreativa popular, o una cooperativa. Sin la más pequeña explicación a sus empleados, de la que, por tantos y poderosos conceptos son merecedores, obedeciendo a la consigna fruto de la citada reunión, fijáronse inmediatamente avisos en lo más visible de cada establecimiento, anunciando el aumento del consumo de café al público. Las lamentaciones y comentarios se revuelven, en su mayoría, hasta hoy, sobre supuestas exigencias de los camareros, en asunto que al menos perspicaz, no se le escapa-

rá han carecido en absoluto de intervención, y sólo desean respetuosamente, hacer reconocer sus derechos con el mismo celo y la misma lealtad con que cumplen sus deberes, para con los patronos y el público.

Las causas inmediatas del aumento, fáciles de comprobar, han sido el mayor margen de beneficio del ya suficiente para su negocio, en los patronos, y la mengua considerable en el ingreso de los camareros que con la actual organización tanto necesitan de la benevolencia del público. Apoyados como es de justicia, por nuestra Agrupación, celebróse en el Ayuntamiento una reunión con los patronos de la que, levantada la correspondiente acta por el Alcalde, ha sido remitida al Delegado de Trabajo, para que dictamine sobre la gestión del jurado mixto que provisionalmente aprobó el cumplimiento de las ocho horas reglamentarias de trabajo, que actualmente cumplen nuestros compañeros, bajo el horario fijado por los patronos que arteramente, en la distribución de los turnos, perjudican aun más a sus trabajadores, a pesar de que a ojos del público pretendan hacer ver salen perdiendo considerablemente, profiriendo el estribillo lastimero de «¡A dónde iríamos a parar!».

Merece párrafo aparte (como lo merecerá seguramente la forma indigna en que han roto la solidaridad obrera los camareros efectivos del Casino España) la actitud casi agresiva, que a impulsos de su temperamento ha adoptado el dueño del café del Globo, con dejación absoluta de los deberes mútuos entre patrón y obrero que, sobre todo en este trabajo que tanto pretende conocer, y que lamentamos doblemente por las relaciones que con nosotros había sostenido en Figueras, son im-

prescindibles para la buena marcha del negocio. De él, es de quien más lamentamos las desatenciones para con los empleados, no sólo por la causa expuesta, sino por sus expresiones y aspavientos propensos al relajamiento moral de sus subordinados, y que de no enmendarse, habrán de ocasionarle la antipatía de no pocos de sus propios clientes.

No queremos ser más extensos por hoy. Repetimos y sostenemos en el terreno oficial, y en el de la penetración de nuestra clase, que no puede ser más razonable la posición de los dignos camareros de Port-Bou, en su petición de que se les equipare lo suficiente, en relación con el nuevo aumento del café realizado en forma tan impremeditada como desconsiderada para con ellos. Nuestro apoyo, y el del Consejero de Trabajo de la Generalidad, que no creemos demore mucho la intervención de un delegado directo suyo en este pleito, no les ha de faltar, y sólo hemos pretendido con estas líneas, poner alerta a la opinión pública, de cuantas patrañas puedan urdir los desaprensivos dueños de café de Port-Bou, sugestionados por el que, por no ser de esta población, debería medir mejor sus impulsos que sinceramente le aconsejamos abandone, en beneficio del transcurso humano de la explotación de un ramo en el que, en honor de ellos hay que proclamarlo, jamás había ocasionado contratiempos en Port-Bou.

De nuestras insinuaciones, hipótesis o como quiera llamarse a esta ponderada defensa de nuestros compañeros, esperamos la comprensión y la transigencia de quienes interiormente han de reconocer que están en falso. Si ellas son causa de mayores denuestos, estamos dispuestos a volver sobre ello, puntualizando todo cuanto acabamos de exponer de una manera genérica, con toda minuciosidad y detalle, para que el público se cerciore de la cruz a la fecha, hasta qué punto nos asiste la razón y nos favorezca con su apoyo moral, enterado de lo razonado de sus aspiraciones.

SECCIÓN DE PORT-BOU DE LA
SOCIEDAD DE CAMAREROS Y
COCINEROS «LA UNIÓN».